

Viděli jsme, že kompozičním a motivickým východiskem piet v Landshutu, Mnichově a Hagelstadtu byly horizontální piety 70. a 80. let 14. století. Piety v kostele St. Blasius v Landshutu a v kostele Panny Marie v Mnichově navazují na starší české horizontální piety přímo a nelze vyloučit, že vznikly ve stejné huti. Sídlem hutě byla s největší pravděpodobností Praha. Vzhledem k vyzrálé krásnoslohé typice tváří hagelstadtské piety a vzhledem k řadě zjednodušení a nepochopení v drapérii a ve výstavbě sochy je třeba v jejím případě počítat s větším časovým odstupem od základní skupiny horizontálních piet a s možností vzniku v jedné z domácích bavorských hutí.

Dvě mnichovské sochy, pietu v kostele Panny Marie a pietu ze Seeonu, spojují gesta, typ Mariina obličejů blízký tvářím ženských postav Mistra Třeboňského oltáře, výstavba trůnu a téměř shodná kružba postranic. Na druhé straně představují piety v Bavorském národním muzeu a v kostele Panny Marie dva odlišné kompoziční typy a dva stupě vývoje krásnoslohé piety. Pieta v mnichovské Frauenkirche je starší. Uzavřenou kompozicí, robustnějším Kristovým tělem a fyziognomií tváří ještě velmi připomíná horizontální piety. Seeonská pieta patří k výše uvedeným pokročilým rysům vrcholné fázi krásného slohu.